

1867-12-22

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Keywords:
Behavior

SUMMARY

J. C. Jacobsen is not pleased with Carl's lack of gratitude. In the afterword he mentions an apparently very unfortunate episode in Rome on their journey together in 1862

TRANSSKRIFTION

d 22 Decbr 1867

Kjære Carl!

Uagtet jeg, som mine Breve viser, var belavet paa, at den Plan for din Fremtid, som jeg meddelte dig, ikke strax vilde falde i din Smag, fordi Du havde tænkt dig ind i en anden, saa havde jeg dog ventet at høre en Erkjendelse af det for dig Tilfredstillende i Udsigten til i en Alder af 28Aar at kunne blive din egen Mand og selv at blive Herre over din Fremtid, ja, jeg havde ventet at høre en Yttring af Taknemmelighed, men jeg veed jo at, at dette er den svage Side i din Character, som jeg ikke vil dvæle ved, da jeg ikke kan rette den; det maa Livet og dets Prøvelser gjøre.- Jeg stoler paa, at naar Du er bleven 28 Aar og har brugt Mellemtiden godt, saa vil din Forstand være saa modnet, at Du vil nogenlunde

forstaae Dig selv og mig og indsee hvad der virkelig har været til din sande Tarv. Nu kan det ikke Nytte at tale mere om den Sag.- Hvad din Ansættelse i en tjenende Stilling angaaer, kan jeg kun gjentage, at det deels maa beroe paa din egen Bevidsthed om din erhvervede Indsigt og Dygtighed til at lede Andres Arbejder at bedømme Tidspunctet naar Du kan paatage Dig en saadan Tjeneste, deels paa Leiligheden som gives Dig til at opnaae den. Jeg anseer det fremdeles for heldigt at Du først lærte Alt hvad Du maa lære medens Du har Tiden til din Raadighed paa denne Udlandsreise, for at Du kan være i Besiddelse af den fornødne Modenhed og Overblik og jeg saa derfor helst at din Læretid i England gik forud, og at din Tjenestetid faldt der, men dersom der forinden tilbyder sig en gunstig

Leilighed til at faae en Tjeneste, selv en subaltern, bør Du vistnok ikke lade den gaae fra Dig.- I denne Henseende ville de Mænd, hos hvem Du har lært, Navnlig Ehrhard og Sedlmayr, jo bedst kunne raade og hjælpe Dig med deres Anbefalinger. Sedlmayr har jo især et anseet Navn, ikke alene i Tydskland, men ogsaa i Frankrig og Schweitz. Maaske kan Bourgeois ogsaa være

Dig til Nytte i Elsass og Nordfrankrig, skjøndt han jo rigtignok ikke er istand til at bedømme hvad Du kan paatage dig. Paa god Villie fra hans Side vil det ikke mangle. Fra Gloxin har jeg en venlig hilsen til Dig, men han kan neppe være Dig til Nytte i denne Sag.- Fra de fleste af vore Venner har jeg ligeledes venlige Hilsener at bringe Dig. De udtale Alle de Største Forventninger om den Udvikling som de "ualmindelig gunstige Forhold", hvorunder Du har Leilighed til at uddanne Dig, vil bringe og den Glæde, jeg vil have deraf.. At disse Forventninger maae gaae i Opfyldelse, er ogsaa mit inderlige Ønske og kjæreste Haab.- Dette være min Hilsen til den forestaaende Juul, som jeg iøvrigt Haaber Du maa tilbringe paa en behagelig Maade i din fortreffelige unge Vens Selskab. Bring ham min venlige Hilsen

Lev vel!
din hengivne
Jacobsen

Efterskrift.

Uagtet jeg veed, at Du ikke holder meget af moralske Betragtninger og at disse derfor som oftest forfeile deres tilsigtede Maal, anseer jeg det dog for min Pligt, at gjøre Dig opmærksom paa Feil og Svagheder, som Du blot behøver at faae Øiet op for, for at ville aflægge Dem.- Der er derfor ingen Grund til at beklage, at jeg ikke har glemt hine Aftener i Rom, thi en saadan Scene paa dette Sted og under vort daværende, fortrolige og lykkelige Samliv var saa paafaldende, at enhver maatte forbauses derover og indsee, at en saadan Raptus ikkun kunde fremkomme hvor der var en særdeles stærk Disposition tilstede til at raissonere over hvad andre gjøre; til at ville gjøre sin Mening gjældende og til at blive ubehagelig, naar dette ikke lykkes. Naar Du har lært at analysere Dit eget Hjerte og Sind vil Du finde disse Tilbøieligheder stærkt udviklede.

Det er denne Disposition som i afvigte Sommer er fremtraadt i den sørgelige Skikkelse af

Tværhed og Vrangvilie, ja, Bitterhed med din egen Fader; men saa sørgeligt og foruroligende, som dette har været, saa vilde dette have voldt endnu langt større Bekymring, dersom jeg ikke havde Grund til at troe, at denne Din Adfærd var Følgen af hiin ubevidste og maaske medfødte Disposition, thi dersom i Forbindelse med Levninger af det forkjælede Barns Unoder, thi dersom dette ikke

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

havde været Kilden, vilde Din Færd jo have vidnet om et andet
Hjerte og denne Tanke er altfor frygtelig til at jeg kan give den
Rum.-

Gid dine Øine nu maae blive opladte, saa at du kan see Bjelken i
dit eget Øiet og vedkjende hvormeget dit Hjerte og dit Sind endnu
staar tilbage i - Kjærlighed!

Din

J

XX
22/67 (2)
12
22. Decbr 1867
C.M.
Ljære Carl!

Naaglet jeg, som minn kanaan nifer, naar
beraubt paa, at den Samuel Plan som
din Samuel, som jeg meddelte dig, ikke
paa mildt faede i din Om, fordi den
faede saukt dig ind i en anden, som sande
jeg dog maaket at faa en fulgjendelse
af det som dig Cilford Stille i Wiggen
hi i en Alder af 28 Ar at kunne bliu
den egen Maad og fely at bliu faa
naar den Samuel, ja, jeg sande maaket at
faa en Offning af Caruamendigt, men
- jeg end jo, at alle er den frage De
i den Farakt, som jeg ikke mit smale
naet, da jeg ikke Loue vilke den; det maa Ligst
og det frimilp gjæve - jeg stulst gaa
at maa den er bliu 28 Ar og fast
laugt Mallantiden godt, som mit den saft
naar som maaket, at den mit magant

forstaa dig selv og mig og endnu for
der mindelig for meret til sin fædre Tæn-
næ kan det ikke siges at lade mere an den
Fag. - for sin Anfættelse i en spændt
Nærliggende, kan jeg sin gjæstgæ, og
at det er saa haardt ~~for~~ for sin egen
Læmning om sin sønnes Tid og
dygtigst til at lade Andre Arbejde
at det samme Tidspunkt naar du kan
gaae dig an faderen Gjæst, der for
Lærlingens fædre gives dig til at opnaar
den. Jeg antager det fremdeles for sig selv
at du først lade det for sin maa lade
meder sin fædre Tid til sin Lærlingstid
for den Wærelands fædre, for at du kan
naar i besiddelse af den færdige Matros
og Omrobt og jeg derfor fædre derfor selv
at sin Lærlingstid i færdigst færd,
og at sin Gjæst færdigst der, naar
derfor den færdige selv sig an gjæst

Lideligst vil at faae en Gæst, selv
en fribekker, hvis du vistnok ikke lade den
gaar fra dig. - Tidens færdighed vilde
de Mand, som faar du som best, navnlig
Eckhart og Tostoy, jo baad tuum raad
og gælder dig med stort Omsorg.
Tostoy som jo især et andet Naar, ikke
alene i England, men ogsaa i Sverrig
og Danmark. Naar den Bourgeois ogsaa
naar dig det vilde i Gæst og Naarfaerd,
Sjældent som jo rigtig nok ikke er især det
at bestemme Land du som gæstige dig
som god Villie for som det vilde, ikke
maaske, som Gæst som jeg en mulig
jætte vil dig, men som den næste naar dig
det vilde i den Dag. - Som de fleste af
naar Naar som jeg ligeledes maaske
jætte at komme dig. De vilde alle
de Børn som Naar om den Villie
som de "uinteressante gæstige Naar", som

di for Lidelighed til at udkaare dig,
mit hoieste og en den Glade, jeg ved
jagu drøef. - At disse Lausentiminger
maa gaa: Oeffendli, no agfar mit
indværlige Hjerde og Hjærte Jætte -
alle mætte mine Jætte til den
faar haardt Jætte, som jeg iænt Jætte
di mine Lidelighed og en besynderlig
Maade: di fortreffelige mine Hæder
Jætte. Læring som mine andelige Jætte
Læring net!

Min Jætte
Jacobson

27/67
17

Offret

Uagtet jeg ved, at du ikke talder meget af moraliske Betragtninger og at disse derfor som oftest ganske langt udfjeldt Maal, anfører jeg det dog for min pligt, at gjære dig opmærksom paa Lidel og Smagfæde, som du blot behøver at faa flint og fars, for at nitte aflægge dem. - Der er derfor ingen Grund til at hellige, at jeg ikke for glemte Lige Offret i Rom, thi en saadan Druer paa alle Sted og indes mest dannede, færdige og høflige Pænelig man saa paafuldende, at fupnes maatte færdige Druer og indse, at en saadan Skulptur ikke kunde fremkomme naar der var en færdig flint Dispositiun til at maistumera avas færdig Anden gjære; til at nitte gjære sin Maunig gjeldende og til at blien ubefagelig, naar ikke ikke høflig. Naar du har hørt at analysere det nye færdig og færdig, mit du finde disse Tilbæringsfærdig flint indvirkning. Det er Druer Dispositiun, som i afmigte Pænelig er færdig i den færdige flint af

Emneset af Wraugnillia, ja, af Litkeneset
med den egen Takt; men saa faageligt og
saarvoldigt, saa alle saa snart, saa mildt
alle saa moldt, uden langt staaende
derfor jeg ikke sandt Grund til at tro, at den
den Afsend var Følgen af sin iherinds
og maaskee med fælle dispositioner, ~~de~~
i Landindfæ med Lærningen af et forlydende
baare Uvodes, ~~de~~ derfor alle ikke sandt snart
Liden, mildt den sandt jo saa midt om
at andet ffjæde og denne Caub er altsaa
faageligt til at jeg kan give den den. -
Gid den ffjæde sin den den den den
saa at den kan saa den i det eget den
og den den den den den den
uden den den den den den den!

den
J.